

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 59.

Tredie Session.

23de Møde.

Kredagen den 14de November.

(Fortf.)

Krieger (fortf.): Deslige Hovedspørgsmaal, af hvilke jeg navnlig vil fremhæve den Stilling, der bør tilkomme Rettens Formand, den Virksomhed, der fra Sagsførernes Side skal udøves under Bevisførelsen, ere altsaa ikke foregrebne, og det vil saaledes være temmelig let ogsaa for dem, der mere maatte helde til, hvad jeg kalder den engelske Form, at slutte sig til Lovforslaget. Idet Hele troer jeg, at det ved en nærmere Prøvelse vil erkendes, at Lovforslaget paa en alvorlig og omhyggelig Maade har søgt at løse den Opgave, det har stillet sig, og jeg skal derfor anbefale Sagens videre Fremme.

Lehmann: Jeg skal aldeles slutte mig til hvad den foregaaende ærede Taler udtalte, at det maa være Thinget en Tilfredsstillelse at modtage et Lovudkast, som man kan ønske og vente uden væsentlige Forandringer, altsaa hurtigt, vil kunne blive til virkelig Lov. Det er ogsaa min Overbevisning, at de Grundsaetninger, der i Grundlovens § 79 ere opstillede for Domstolens og Retspleiens Ordning, i det foreliggende Lovudkast ere fyldestgjorte saameget, som det ved et saadant isoleret Foretagende er muligt, ligesom det ogsaa vil skjønnes, at der er taget væsentligt Hensyn til de Forarbejder, som paa et tidligere Stadium fra Folkethingets Side i saa Henseende ere ydede. Jeg troer saaledes, naagt det vilde have været lettere at faae dette Lovudkast opheiet til Lov, dersom det var blevet forelagt strax ved Rigsdagens Aabning, at dette dog endnu kan naaes, hvis det maatte være en almindelig Anskuelse her i Thinget, at Lov-

forslaget uden væsentlige Modificationer vil kunne erholde Folkethingets Samtykke, ligesom det da ikke blot hurtigere vil kunne overgaae til Landstinget, men det ogsaa vil være lettere for dette Thing at give det sin Sanction, og jeg for mit Vedkommende skalde altsaa her, uden at anticipere et Spørgsmaal, som først senere vil fremkomme, ansee det for meget hensigtsmæssigt, om Sagen gjenngik de forskjellige Stadier i Thinget uden nogen Comittees Medsættelse; thi, uagtet der ganske vist er Punkter, som fortjene og kunde behøve en meget omhyggelig Undersøgelse, dersom her var Tale om de endelige Principer for Retspleiens Ordning i Danmark, saa maa det dog ikke oversees, deels at Lovforslaget, da hiin store og vigtige Debat jo forestaaer, væsentlig har en provisorisk Charakter, deels, at Rigsretten efter den ved Grundloven foreskrevne Organisation ikke er en reën Edsvorneret, og at altsaa de almindelige Principer for Edsvorneretters Virksomhed maafee i ethvert Tilfælde for en Rigsret vilde kunne behøve enkelte Modificationer. Jeg troer altsaa, at Folkethinget med god Samvittighed kan gjøre, hvad der er gjort i Udskatet, foreløbigt lade disse enkelte Punkter staae hen, og mig idetmindste vil det være kjær, ved mit Votum i denne Sag at kunne vise, i hvor høi Grad jeg paaafjønner, naar der fra Regeringens Side forelægges saadanne Lovudkast, som man maa ønske uden væsentlige Forandringer blive Lov, og at det i enkelte Henseender maafee noget Besværende, som et saadant Lovgivningsapparat som Lokammeret har, saaledes ikke lægger Hindringer i Veien for en hurtig og dygtig Lovgivningsvirksomhed, naar Lovene kun fra først af ere saaledes forarbejdede, saa noie gjenmæntænkte, saa klart og omhyggeligt udarbejdede, at man ikke behøver at gaae ind i en minutlens Detail med Hen-